

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121203327
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:5121203327.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Zuzany Konárikovej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu FitMax s.r.o., Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 50 890 131, zastúpeného JUDr. Ireneusz Piotr GIEBEL, advokát so sídlom kancelárie Sladovnícka 22, 917 01 Trnava, IČO: 31 770 584, správcom ktorého je JUDr. Martina Holečková, so sídlom kancelárie Vojtecha Tvrdého 783/4, 010 01 Žilina, IČO: 51 940 736, značka správcu: S 1900, o odvolaní veriteľa AKMB, s.r.o., so sídlom Štefánikova 9, 949 01 Nitra, IČO: 52 360 458 proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č.k. 1K 5/2021-516 zo dňa 09. apríla 2025, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Žilina, č.k. 1K 5/2021-516 zo dňa 09. apríla 2025 v napadnutej časti I. výrokovej vety, **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zrušil konkurz na majetok úpadcu z dôvodu, že tu nie sú predpoklady na vedenie konkurzu. Výrokom II. súd správcovi priznal odmenu z výťažku vo výške 280.364,39 Eur. V III. výroku napadnutého uznesenia súd správcovi náhradu doposiaľ neuhradených výdavkov nepriznal.

2. Súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že súd prvej inštancie uznesením č.k. 1K 5/2021-25 zo dňa 18.05.2021 vyhlásil na majetok úpadcu konkurz na podklade rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 36Tk 1/2021 zo dňa 12.03.2021, ktorým bol úpadcovi uložený trest prepadnutia majetku. Súd konštatoval, že konkurz bol vyhlásený podľa § 107a zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“), pričom uznesenie o vyhlásení konkurzu nadobudlo právoplatnosť dňa 26.05.2021.

3. V odôvodnení uznesenia súd poukázal na to, že Okresný súd Žilina uznesením, č.k. 36Nt 7/2024 zo dňa 14.02.2025 povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod č.k. 36Tk 1/2011 a zrušil výrok o treste prepadnutia majetku uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. 36Tk 1/2021-4455 zo dňa 12.03.2021. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.02.2025.

4. Okresný súd dospel k záveru, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu o uložení trestu prepadnutia majetku. Keďže právoplatné súdne rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia majetku bolo v tomto prípade jediným podkladom na vedenie konkurzného konania voči odsúdenému, nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o zrušení výroku o treste príslušného rozsudku, t.j. v časti, ktorým bol úpadcovi uložený trest prepadnutia majetku, došlo k zániku podmienky (predpokladu) na vedenie konkurzného konania a na pokračovanie konkurzu na majetok úpadcu. Súd konštatoval, že hoci ZoKR túto situáciu priamo nerieši, je podľa jeho názoru potrebné dospieť k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o zrušení výroku o uložení trestu prepadnutia majetku je daný dôvod na zrušenie konkurzu pre absenciu

predpokladu pre konkurz vedený podľa § 107a ZoKR, a preto súd pri aplikácii ustanovenia § 102 ods. 2 ZoKR konkurz na majetok úpadcu zrušil. Keďže pri zrušení konkurzu na základe ustanovenia § 102 ods. 2 ZoKR súd postupuje podľa § 102 ods. 1 ZoKR rozhoduje aj o odmene a výdavkoch správcu, súd preto dospel k záveru, že správcovi patrí odmena z výťažku vo výške 280.364,39 Eur (vrátane DPH), ktorú mu súd priznal výrokom II. uznesenia a výrokom III. súd náhradu neuhradených výdavkov správcovi nepriznal, keďže si ich správca osobitne neuplatnil.

5. Proti uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie veriteľ – AKMB, s.r.o., so sídlom Štefánikova 9, 949 01 Nitra, IČO: 42 360 458 (ďalej ako „veriteľ“ alebo „odvolateľ“) z dôvodu, že výrok I. napadnutého uznesenia vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Odvolateľ teda vymedzil rozsah odvolania proti výroku I. napadnutého uznesenia o zrušení konkurzu.

6. Veriteľ v odvolaní opísal skutkový stav veci, a to existenciu pôvodne právoplatného rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 36Tk 1/2021, ktorým bolo rozhodnuté o vine a treste úpadcu, ktorému bol uložený trest prepadnutia majetku. Na základe uvedeného rozsudku podľa § 107a ZoKR bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz vedený pod č.k. 1K 5/2021. Veriteľ poukázal na ním prihlásenú pohľadávku v konkurze proti úpadcovi v sume 432.311,59 Eur, ktorá pohľadávka nebola v konkurze správcom popretá a považuje sa podľa § 32 ods. 16 ZoKR za zistenú. Tiež poukázal na speňaženie majetku úpadcu a dosiahnutý výťažok 2.010.428,02 Eur, ktorý postačuje na uspokojenie všetkých aktuálne zistených pohľadávok v konkurze. Tiež uviedol, že úpadca má minimálne šesť veriteľov s celkovo 31 zistenými pohľadávkami, spolu v zistenej sume 459.309,13 Eur, všetky minimálne tri roky po splatnosti. Veriteľ tiež poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp.zn. PL.ÚS 1/2021, ktorý určil, že § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona o obligatórnom ukladaní trestu prepadnutia majetku nie je v súlade s Ústavou. Tiež poukázal na obnovu trestného konania úpadcu, keď Okresný súd Žilina uznesením, č.k. 36Nt/7/2024 zo dňa 14.02.2025 zrušil výrok rozsudku o uložení trestu prepadnutia majetku úpadcovi, následkom čoho vydal okresný súd napadnuté uznesenie. V odvolaní veriteľ poukázal na to, že bola ním prihlásená zistená pohľadávka, ktorá nebola uspokojená vo výške 432.311,59 Eur. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 a 2 ZoKR, na § 5, § 102 ods. 2, 4, § 107a ods. 1, ods. 2 písm. d) ZoKR, na § 107a ods. 5 ZoKR a na § 59 ods. 1 Trestného zákona.

7. Podľa názoru odvolateľa okresný súd v napadnutom uznesení nesprávne založil I. výrok napadnutého rozhodnutia o zrušení konkurzu na argumentácii, že konkurz bol vyhlásený na základe trestu prepadnutia majetku uložený úpadcovi v rozsudku, na zrušenie konkurzu postačuje bez ďalšieho skutočnosť, že výrok rozsudku o uložení trestu prepadnutia majetku bol zrušený a súd nemusí skúmať, či v čase rozhodovania o zrušení konkurzu úpadcu neexistujú iné (ďalšie predpoklady na konkurz najmä existencia úpadku a majetok úpadcu). Odvolateľ nesúhlasil so záverom okresného súdu, že na zrušenie konkurzu je bez ďalšieho postačujúce zistenie o právoplatnom zrušení trestu prepadnutia majetku uloženého úpadcovi a takýto záver nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení a je v rozpore s účelom konkurzu, ktorým je ochrana oprávnených záujmov veriteľov, a to najvyššia miera uspokojenia ich zistených pohľadávok. Odvolateľ tvrdí, že okresný súd založil svoj záver na nedôvodnej domnienke, že konkurz bol vyhlásený podľa § 107a ods. 1 ZoKR, čo by malo predstavovať akýsi samostatný druh konkurzu, t.j. konkurz vedený podľa § 107a ZoKR. Uvedené je však podľa odvolateľa v priamom rozpore s ustanovením poslednej vety § 107a ods. 1 ZoKR, z ktorej je zrejmé, že aj na konkurz vyhlásený podľa § 107a ods. 1 ZoKR sa aplikujú ustanovenia Prvej časti ZoKR a prvej až deviatej hlavy Druhej časti ZoKR. Ustanovenia § 107a až § 107ab ZoKR sú síce v pomere „lex specialis“ k ustanoveniam Prvej časti ZoKR a prvej až deviatej hlavy Druhej časti ZoKR, avšak výlučne vo vzťahu k tým vzťahom a v tom rozsahu, ktoré *expressis verbis* tieto „špeciálne“ ustanovenia upravujú. Ustanovenia § 107a až § 107ab ZoKR síce stanovujú osobitný dôvod vyhlásenia konkurzu z dôvodu uloženia trestu prepadnutia majetku, ktorý rozšíril množinu predpokladov na vyhlásenie konkurzu, avšak tento nevyklučuje ostatné predpoklady na konkurz, ktoré vyplývajú z ustanovenia Prvej časti ZoKR. Preto vyhlásenie konkurzu na základe uloženého trestu prepadnutia majetku nezavazuje konkurzný súd povinnosti skúmať pri rozhodovaní o zrušení konkurzu podľa § 102 ods. 2 ZoKR existenciu ďalších zákonných predpokladov na konkurz. Z ustanovenia § 102 ods. 2 ZoKR, ani z iného ustanovenia nevyplýva, že by konkurzný súd pri rozhodovaní o zrušení konkurzu mal skúmať výlučne existenciu tohto predpokladu na konkurz, ktorý konštatoval pri vyhlásení tohto konkurzu.

8. Odvolateľ mal za to, že okresný súd pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzal z nesprávnej interpretácie § 102 ods. 2 ZoKR a skúmal výlučne existenciu právoplatného rozhodnutia o zrušení trestu prepadnutia majetku, ktorý bol dôvodom vyhlásenia konkurzu podľa § 107a ods. 1 ZoKR, ale neskúmal

existenciu ďalších v čase vydania napadnutého rozhodnutia existujúcich predpokladov na konkurz, a to platobnú neschopnosť podľa § 3 ods. 2 ZoKR.

9. Z obsahu spisu podľa odvolateľa vyplýva existencia predpokladov na konkurz, pretože úpadca má minimálne šesť veriteľov s celkovo 31 zistenými pohľadávkami, spolu v zistenej sume 459.309,13 Eur, všetky minimálne tri roky po splatnosti, nemožno odôvodnene predpokladať, že v správe majetku úpadcu alebo v prevádzkovaní jeho podniku je možné pokračovať, nakoľko na majetok úpadcu je vyhlásený konkurz, v rámci ktorého bol speňažený všetok jeho majetok a úpadca má majetok v podobe zostatku výťažku speňaženia v konkurze, ktorý je uložený na konkurznom účte, a to v sume postačujúcej na uspokojenie všetkých aktuálne zistených pohľadávok v konkurze. Podľa odvolateľa je teda úpadca platobne neschopný a má majetok postačujúci na úhradu nákladov konkurzu, čo predstavuje existenciu predpokladov na konkurz. Súd mal skúmať pri rozhodovaní o zrušení konkurzu existujúce predpoklady na konkurz a pokiaľ takéto predpoklady existovali, napadnuté rozhodnutie nemal vydať. Opačný výklad prezentovaný súdom prvej inštancie je nelogický, v rozpore s účelom konkurzu, šikanóznym k právam a oprávneným záujmom veriteľov. V odvolaní odvolateľ ďalej popísal negatívne dôsledky rozhodnutia o zrušení konkurzu.

10. Nezmyselnému opakovaniu konkurzu toho istého úpadcu má brániť rešpektovanie ustanovenia § 102 ods. 2 ZoKR konkurznými súdmi. Podľa odvolateľa nie je zřejmý základný účel takéhoto postupu v zmysle napadnutého rozhodnutia, ak konkurzný súd zruší konkurz z dôvodu zániku jedného predpokladu konkurzu napriek tomu, že má vedomosť o existencii druhého predpokladu na konkurz. Jedná sa o formalistický, bezúčelový, nemajúci oporu v zákone výklad právnej normy. Odvolateľ poukázal na ustanovenie § 107a ods. 5 ZoKR, ktoré upravuje zmenu orgánu v konkurze, pokiaľ došlo k vyhláseniu konkurzu pred uložením trestu prepadnutia majetku. Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca uprednostňuje kontinuitu pôvodného konkurzu so zachovaním účinkov všetkých dovtedajších úkonov. Za súčasnej právnej situácie je žiaduce pokračovať v konkurze úpadcu, čo by poskytlo spravodlivé vysporiadanie vzťahov medzi veriteľmi pohľadávok. Odvolateľ tiež tvrdí, že súd prvej inštancie ako súd konkurzný, pri rozhodovaní o zrušení konkurzu namiesto toho, aby zistil a vyhodnotil existenciu všetkých, do úvahy pripadajúcich predpokladov konkurzu, obmedzil sa bez ďalšieho na závery, ktoré odporujú obsahu a účinkom relevantných zákonných ustanovení, pričom súd prvej inštancie opomenul, že reálny výkon trestu prepadnutia majetku nastáva až po zrušení konkurzu, keď správca odovzdá dočasnému správcovi zvyšný majetok úpadcu alebo výťažok zo speňaženia v konkurze, ktorý jediný majetok je predmetom trestu prepadnutia majetku podľa § 59 ods.1 Trestného zákona.

11. Odvolateľ zároveň uviedol, že nebyť uznesenia o rozvrhu, teda ak by súd prvej inštancie návrh rozvrhu schválil, boli by už uspokojené všetky pohľadávky veriteľov zistené v konkurze, vrátane pohľadávky AKMB, na základe čoho by veriteľ nielen nebol oprávnený, ale ani by nemal dôvod rozporovať existenciu/neexistenciu predpokladov konkurzu alebo iné dôvody zrušenia konkurzu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti veriteľ – odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v I. výroku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. K odvolaniu veriteľa sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu úpadcu podaním zo dňa 29.05.2025, v ktorom uviedol, že považuje napadnuté uznesenie vo výroku I. a III. za vecne správne, a preto v týchto častiach navrhuje uznesenie potvrdiť. Zároveň uviedol, že napadnuté uznesenie vo výroku II. považuje za nesprávne a nezákonné. Uviedol, že odvolateľ v odvolaní uvádza, že si do konkurzného konania prihlásil pohľadávky v celkovej výške 432.311,59 Eur a tieto boli v konkurznom konaní v celom rozsahu prihlásenej sumy zistené. Úpadca však poukazuje na to, že právo popierať pohľadávky v konkurznom konaní súvisiacom s trestným konaním patrí podľa ustanovenia § 107a ods. 2 písm. b) ZoKR len správcovi a dočasnému správcovi, ktorým je v tomto konaní Okresný úrad Žilina. Správca úpadcu JUDr. Martina Holečková, ani Okresný úrad Žilina pohľadávku odvolateľa v zákonnej lehote nepopreli, avšak okresný úrad listom zo dňa 15.11.2021 požiadal správcu o oznámenie v lehote 30 dní od doručenia listu, či a v akej lehote bude odporovať právny úkon úpadcu zo dňa 20.02.2020 – Dohoda o pristúpení k záväzkom na súde, alebo aby uviedol dôvody pre ktoré tak neurobí. Správca žiadosti okresného úradu vyhovel a na Okresný súd Žilina podal žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu úpadcu. Konanie je vedené Okresným súdom Žilina pod č.k. 5Cbi/3/2022, pričom v konaní doteraz nebolo rozhodnuté. Uvedenou Dohodou o pristúpení k záväzku mal úpadca pristúpiť k záväzkom A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D. – konateľa úpadcu voči odvolateľovi, ktoré mu budú vyplývať zo zmluvy o poskytnutí právnych služieb. Aj úpadca má za to, že právna konštrukcia

takejto dohody je právne neudržateľná. Z uvedeného vyplýva spornosť pohľadávky odvolateľa, a preto ak vo svojom odvolaní uvádza, že v prípade zrušenia konkurzu podá návrh na opätovné vyhlásenie konkurzu na jeho pohľadávku by konkurzný súd podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. c) ZoKR nemohol prihlíadať a návrh na vyhlásenie konkurzu by musel zamietnuť.

13. Podľa úpadcu odvolateľ v odvolaní nezohľadnil osobitosti konkurzného konania súvisiaceho s trestným konaním, ktoré je osobitným druhom konkurzného konania. Osobitosť spočíva v tom, že nejde o návrhové konanie, konkurz je vyhlásený bez návrhu, bezodkladne potom, ako je doručené konkurznému súdu právoplatné rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia majetku. Predpokladom vyhlásenia konkurzu súvisiaceho s trestným konaním je teda to, že existuje právoplatné rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia majetku. Absencia takéhoto trestného rozhodnutia alebo jeho zrušenie spôsobuje, že nie sú predpoklady na konkurz. Keďže uvedené je predpokladom vyhlásenia konkurzu, neexistenciu týchto predpokladov nie je možné nahradiť inými predpokladmi. Úpadca nemá možnosť sa vyhláseniu konkurzu brániť, nezohľadňujú sa jeho osobitné dohody s veriteľmi o odložení splatnosti pohľadávok, nemá možnosť osvedčiť spornosť pohľadávok, preukázať dostatok finančného majetku. Existenciu dostatku finančného majetku odvolateľ úmyselne ignoruje a argumentuje len prihlásenými veriteľmi. Úpadca dal do pozornosti, že pred vyhlásením konkurzu bol finančne zdravý a v žiadnom prípade neboli predpoklady na vyhlásenie konkurzu. Zároveň úpadca poukázal na to, osobitosťou konkurzného konania súvisiaceho s trestným konaním je to, že súd nepostupuje pred vyhlásením konkurzu podľa § 19 ZoKR.

14. Podľa úpadcu jediným motívom odvolateľa je udržanie si pozície veriteľa s prihlásenou a zistenou pohľadávkou.

15. Úpadca zároveň vyjadril nesúhlas s odmenou správcu 223.673,39 Eur s DPH priznanou správcovi výrokom II. napadnutého uznesenia a tvrdí, že správca v rozpore s príslušnou vyhláškou nesprávnym prepočtom ukrátil konkurznú podstatu o sumu vo výške 93.781,70 Eur, pričom celková odmena správcu by mala byť v zmysle príslušnej vyhlášky vo výške 186.582,69 Eur. Uviedol, že napriek skutočnosti, že úpadca nie je oprávnený vo veci podať odvolanie vo vzťahu k výroku II. uznesenia, považuje napadnuté uznesenie vo výroku II. za nezákonné.

16. Vzhľadom na uvedené má úpadca za to, že uznesenie je vo výroku I. a III. vecne správne a zákonné, v dôsledku čoho navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolanie zamietol a uznesenie v tomto rozsahu potvrdil.

17. K odvolaniu sa podaním zo dňa 23.05.2025 vyjadrila aj ustanovená správkyňa úpadcu, v ktorom uviedla, že veriteľ je osobou oprávnenou podať odvolanie v zmysle § 102 ods. 4 ZoKR. K samotným odvolacím námietkam odvolateľa poukázala na to, že ide o právne otázky, ktorých zodpovedanie v zásade patrí súdu. Správkyňa zároveň uviedla svoj názor, a to, že argumentácia veriteľa v plnom rozsahu sleduje a vystihuje účel konkurzu, že argumentácia konkurzného súdu účel konkurzu a oprávneného záujmy veriteľov absolútne opomína, neberie do úvahy dôsledky vo vzťahu k ďalšiemu „osudu“ pohľadávok zistených v konkurze, argumentácia konkurzného súdu je formalistická a nekritická, bez akýchkoľvek súvislostí fixovaná výlučne na skutočnosť, že úpadcovi bol zrušený trest prepadnutia majetku a ako uvádza aj veriteľ, konkurzný súd uznesením zo dňa 17.07.2024, ktorým zamietol návrh správcu na schválenie rozvrhu výťažku, v rozpore s § 5 ZoKR uprednostnil v konkurze záujmy úpadcu pred záujmami veriteľov a zistených pohľadávok.

18. K odvolaniu sa vyjadril aj dočasný správca, a to podaním zo dňa 27.05.2025, v ktorom uviedol, že z dôvodu spornosti nezabezpečenej pohľadávky veriteľa (odvolateľa) a z toho vyplývajúceho v tom čase aktívneho sporového konania vedeného na Okresnom súde Žilina, č.k. 5Cbi 3/2022 medzi žalobcom, a to správkyňou konkurznej podstaty úpadcu proti žalovanému AKMB s.r.o., príslušný orgán neschválil čiastkový rozvrh správcu pre nezabezpečených veriteľov, ktorým by sa uspokojila nezabezpečená pohľadávka veriteľa vo výške 432.311,59 Eur, a to najmä z dôvodu hospodárnosti v ďalšom konaní, kedy by v prípade úspešnosti správcu v uvedenom incidenčnom konaní musel správca následne vymáhať tieto finančné prostriedky od veriteľa a týmto úspešným vymožením by bola správcovi následne priznaná vyššia odmena a tým by bola ukrátená konkurzná podstata a tým aj nárok štátu. Ďalej uviedol, že jediný záujem v konkurze dlžníka na vyhotovenie a schválenie čiastkového rozvrhu veriteľ so svojou spornou pohľadávkou, ktorá tvorila vyše 90 % podielu na pasívach dlžníka, pričom ostatní

veriteľa žiadnym spôsobom nenaliehali na schválenie čiastkového rozvrhu. Samotné odvolanie veriteľa podľa názoru dočasného správcu potvrdzuje správnosť vyjadrení Okresného úradu Žilina voči jeho prihlásenej nezabezpečenej pohľadávke v konkurze a preukazuje tak pochybnosti o jej existencii, výške a nároku v konkurznom konaní a z dôvodu, že ak by táto pohľadávka skutočne mala právny základ, mohol si nárok z nej uplatniť aj po právoplatnom skončení konkurzu a nemusel by sa tým spôsobom domáhať svojho tvrdeného nároku. Tiež poznamenal, že v prípade akýchkoľvek pohľadávok veriteľa voči úpadcovi, ktoré majú právny základ, tieto pohľadávky zrušením konkurzu nezanikajú a je plne v jeho kompetencii si uplatňovať nárok z nich voči dlžníkovi mimo zrušeného konkurzného konania, a to spôsobom a prostriedkami, ktoré mu priznáva právny poriadok SR. Z týchto dôvodov navrhol odvolanie veriteľa zamietnuť v celom rozsahu.

19. K vyjadreniam úpadcu, správcu a dočasného správcu sa vyjadril odvolateľ podaním zo dňa 07.07.2025, v ktorom vyjadril argumentáciu Okresného úradu Žilina v podanom vyjadrení za absurdnú a tvrdenie o spornosti a pochybnosti veriteľovej pohľadávky považuje za nepravdivé, keďže táto je ako potvrdil aj správca v konkurze zistená. Zopakoval svoje tvrdenia o povinnosti skúmať existenciu predpokladov na ďalšie vedenie konkurzu. Pokiaľ úpadca tvrdí, že právoplatné zrušenie trestu prepadnutého majetku počas konkurzu je dôvodom na zrušenie konkurzu, potom existencia ostatných predpokladov konkurzu musí byť posudzovaná ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia, teda v žiadnom prípade spätne ku dňu vyhlásenia konkurzu. Úpadca sa nevyjadril ku tvrdeniam veriteľa o povinnosti zachovať kontinuitu konkurzného konania vo vzťahu napr. k ustanoveniu § 107a ods. 4 ZoKR.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal vec podľa ustanovenia § 379, § 380 ods. 1, § 385 ods. 1 CSP, v spojení s § 196 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“) v senáte bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie veriteľa nie je dôvodné.

21. Podľa § 102 ods. 1 ZoKR, súd rozhodne aj bez návrhu o zrušení konkurzu pre nedostatok majetku, ak zistí, že majetok úpadcu nepostačuje ani na úhradu pohľadávok proti podstate; v uznesení súd rozhodne aj o odmene a výdavkoch správcu, ktoré sa platia z majetku dlžníka, preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu alebo preddavku na úhradu nákladov konkurzu.

22. Podľa § 102 ods. 2 ZoKR, súd rozhodne aj bez návrhu o zrušení konkurzu, ak zistí, že tu nie sú predpoklady na konkurz; o odmene a výdavkoch správcu rozhodne ako pri zrušení konkurzu pre nedostatok majetku.

23. Podľa § 107a ods. 1 ZoKR, ak príslušný súd doručí konkurznému súdu právoplatné rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia majetku, konkurzný súd bezodkladne bez návrhu rozhodne o vyhlásení konkurzu na majetok toho, komu bol takýto trest uložený. Konkurzný súd rozhoduje uznesením, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Takto vyhlásený konkurz sa vedie podľa tejto časti zákona.

24. Podľa § 196 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a na konanie o oddžnení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

25. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie výrokom I. zrušil konkurz úpadcu z dôvodu, že tu nie sú predpoklady na vedenie konkurzu na základe skutočností, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený z dôvodu doručenia právoplatného rozsudku súdu o uložení trestu prepadnutia majetku úpadcovi, ktorý bol následne zrušený právoplatným rozhodnutím súdu, č.k. 36Tk 1/2021-4455 zo dňa 12.03.2021. Dôvod vyhlásenia konkurzu, ako aj zrušenie uloženého trestu prepadnutia majetku sporné v konaní neboli.

26. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení poukázal na skutočnosť, že doručenie právoplatného rozsudku ukladajúceho úpadcovi trest prepadnutia majetku bolo jediným predpokladom vyhlásenia konkurzu bez toho, aby konkurzný súd skúmal iné predpoklady vyhlásenia konkurzu. Vzhľadom na takýto osobitný dôvod vyhlásenia konkurzu, pokiaľ tento jediný predpoklad vyhláseného konkurzu

zanikol na základe právoplatného rozhodnutia o zrušení uloženého trestu prepadnutia majetku, boli splnené predpoklady pre zrušenie konkurzu podľa § 102 ods. 2 ZoKR. Odvolateľ s tým nesúhlasil a poukazoval na to, že súd prvej inštancie sa mal zaoberať pri rozhodovaní o zrušení konkurzu aj splnením iných predpokladov na vyhlásenie konkurzu tvrdiac, že úpadca spĺňa podmienky konkurzu z dôvodu jeho platobnej neschopnosti, plurality veriteľov a existencie dostatočného majetku spôsobilého na úhradu nákladov a trov konkurzného konania. Odvolací súd sa s tvrdeniami odvolateľa nestotožňuje.

27. Odvolací súd pred preskúmaním odvolacích dôvodov odvolateľa pristúpil k preskúmaniu oprávnenia veriteľa na podanie odvolania. V zmysle § 124 ZoKR proti uzneseniu o zrušení konkurzu je oprávnený podať odvolanie správca a veriteľ, ktorého zistená pohľadávka nebola čo i len sčasti uspokojená. Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím o zrušení konkurzu, ide o rozhodnutie, voči ktorému je prípustné odvolanie zákonom vymedzeným okruhom subjektov, medzi ktorých patrí okrem správcu aj veriteľ za predpokladov uvedených v ustanovení § 102 ods. 4 ZoKR. V konaní nebolo sporné, že veriteľ si prihlásil svoju pohľadávku, ktorá bola zistená, sporná nebola ani skutočnosť, že časť tejto pohľadávky uspokojená v konkurze nebola. Veriteľ preto spĺňa všetky zákonom stanovené predpoklady na podanie odvolania voči napadnutému uzneseniu a odvolací súd preto napadnuté uznesenie vecne preskúmal.

28. Z odvolania vyplýva, že veriteľ podal odvolanie proti výroku I. napadnutého uznesenia o zrušení konkurzu. Predmetom odvolacieho prieskumu bol preto iba výrok I. o zrušení konkurzu.

29. Odvolací súd zdôrazňuje, čo sporné nebolo, že predmetné konkurzné konanie začal okresný súd ex offa na základe doručenia právoplatného rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 36Tk 1/2021 zo dňa 12.03.2021, ktorým bol úpadcovi uložený trest prepadnutia majetku. Na základe ustanovenia § 107a ods. 1 ZoKR preto okresný súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu. V konaní tiež nebolo sporné, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Žilina, č.k. 36Nt 7/2024 zo dňa 14.02.2025, právoplatným dňa 14.02.2025, Okresný súd Žilina povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod č.k. 36Tk 1/2021 a zrušil výrok o treste prepadnutia majetku uloženým rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. 36Tk 1/2021-4455 zo dňa 12.03.2021.

30. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne dospel k záveru, že vzhľadom na dôvod vyhlásenia konkurzu, ktorý v priebehu konkurzného konania odpadol, boli splnené podmienky na zrušenie konkurzu. Odvolací súd totiž zastáva názor, že v prejednávanej veci sa jedná o osobitný, špeciálny dôvod konkurzu, ktorý je možné iniciovať a vyhlásiť výhradne z osobitného dôvodu, a to uloženia trestu prepadnutia majetku. Jedná sa teda o osobitný dôvod a predpoklad vyhlásenia konkurzu. V takomto prípade je fakticky konkurzné konanie výkonom rozhodnutia o prepadnutí majetku, ktoré je vydané v trestnom konaní (Milan Ďurica: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, Komentár, C.H.Beck, 4.vydanie, 2021, str. 871). Jedná sa teda o prepojenie trestných rozhodnutí s konkurzným právom. Vo svojej podstate preto v trestnom konaní uložený trest prepadnutia majetku je realizovaný inštitútmi, spôsobom a nástrojmi konkurzného práva a fakticky sa jedná o osobitný spôsob výkonu trestného rozhodnutia vo vzťahu k postihnutiu majetku v trestnom konaní odsúdenej fyzickej alebo právnickej osoby. Práve týmto účelom a zmyslom je vymedzený aj špeciálny dôvod vyhlásenia konkurzu podľa § 107a ZoKR.

31. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne uviedol, že v takom prípade na rozdiel od konkurzného konania začatého podľa Druhej časti, ktoré sa začína výhradne na návrh (dlžníka alebo veriteľa), tento konkurz na základe tohto špeciálneho dôvodu (právoplatného trestného rozsudku) je konaním začatým ex offa, pričom konkurzný súd nemá žiadne možnosti skúmania akýchkoľvek iných predpokladov vyhlásenia konkurzu (platobná neschopnosť, pluralita veriteľov, dostatok majetku na úhradu nákladov konkurzu) t.j. aj keby neboli dané uvedené predpoklady, existencia právoplatného rozsudku ukladajúceho trest prepadnutia majetku zaväzuje konkurzný súd postupovať podľa § 107a a nasl. ZoKR a konkurz vyhlásiť.

32. Jediným dôvodom a predpokladom vyhlásenia konkurzu a postupu podľa § 107a ZoKR je existencia právoplatného odsudzujúceho rozsudku ukladajúceho trest prepadnutia majetku v trestnom konaní. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že pokiaľ iné predpoklady v čase vyhlásenia konkurzu konkurzný súd neskúma a skúmať ani nemôže, potom zánikom tohto jediného predpokladu (zrušenie uloženého trestu prepadnutia majetku) zanikli predpoklady na konkurz

vyhlásený na základe tohto jediného osobitného dôvodu. Odvolací súd konštatuje, že účelom konkurzu vyhláseného podľa § 107a ZoKR nie je riešenie platobnej neschopnosti alebo predĺženia, ale jeho účelom je naplnenie sankcie uloženej v trestnom konaní, a to prepadnutia majetku bez ohľadu na splnenie iných predpokladov na vedenie konkurzu podľa Druhej časti. Pokiaľ tento jediný osobitný predpoklad zanikne v priebehu konkurzného konania, pričom zmyslom tohto konkurzu na základe takto špecifikovaného dôvodu je naplnenie sankcie uloženej v trestnom konaní, a to prepadnutia majetku jeho speňažením nástrojmi a spôsobmi podľa konkurzného práva, potom okresný súd správne konštatoval zánik jediného predpokladu pre vedenie konkurzu vyhláseného na základe tohto špecifického osobitného dôvodu. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto napadnuté rozhodnutie a postup súdu prvej inštancie správny.

33. Odvolací súd konštatuje, že tvrdenia veriteľa v odvolaní o tom, že okresný súd mal v zmysle § 102 ods. 2 ZoKR zisťovať aj iné predpoklady vyhlásenia konkurzu (platobná neschopnosť, pluralita veriteľov, dostatok majetku) nezodpovedá právnej úprave. Zohľadňujúc účel konkurzu na základe tohto špeciálneho dôvodu, ktorým je splnenie sankcie, t.j. prepadnutia majetku, zánikom dôvodu, ktorý viedol ku vyhláseniu konkurzu (bez možnosti skúmania iných predpokladov vyhlásenia konkurzu) zanikol dôvod tohto spôsobu núteného výkonu trestného rozsudku.

34. Pokiaľ by mali byť naplnené postupy uvádzané odvolateľom, a to skúmanie platobnej neschopnosti, skúmanie plurality veriteľov, dostatku majetku pre úhradu nákladov konkurzu, došlo by tým k popretiu iniciácie konkurzných konaní na základe návrhu veriteľa alebo dlžníka. Súd nemá oprávnenie na aktívne skúmanie predpokladov na vyhlásenie konkurzu, t.j. nemá iniciačnú legitimáciu na podanie návrhu, ktorú má len veriteľ alebo dlžník a žiadne ustanovenie konkurzného zákona nepresúva túto legitimáciu z dlžníka alebo veriteľa na súd a nenahrádza tým aktívnu legitimáciu dlžníka a veriteľa konkurzným súdom na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu.

35. Odvolací súd tiež konštatuje, že žiadne ustanovenie ZoKR nepredpokladá, ako sa toho domáha odvolateľ, transformáciu konkurzu vyhláseného z dôvodu uloženého trestu prepadnutia majetku na konkurz z dôvodu platobnej neschopnosti alebo predĺženia. Práve ustanovenie § 107a ods. 5 ZoKR, na ktoré veriteľ poukazoval, predpokladá inú situáciu, a to kolíziu skôr začatého konkurzného konania na základe iných dôvodov (predĺženie, platobná neschopnosť), ak v takto začatom skôr konaní dôjde k doručeniu právoplatného rozsudku ukladajúceho trest prepadnutia majetku. Opačný postup zákon o konkurze nepredpokladá. Veriteľom tvrdená transformácia nie je zákonom predpokladá a vyžadovala by si, tak ako to správne poukázal aj veriteľ, hypotetické ďalšie úkony a postupy, ktoré zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepredpokladá (prechod oprávnenia z dočasného veriteľa na príslušný orgán, keďže predpokladá len opačný postup, a to prechod oprávnení z príslušného veriteľského orgánu na dočasného správcu). Veriteľom požadované pokračovanie v konaní a transformácia konkurzu začatého na základe osobitného špeciálneho dôvodu na konkurz, ktorý sa začína na základe návrhu veriteľa alebo dlžníka ignoruje prvotný prieskum a skúmanie predpokladov vyhlásenia konkurzu z týchto dôvodov, ako to má na mysli Druhá časť ZoKR. Vzhľadom na zákonom nepredpokladanú, a teda podľa odvolacieho súdu neprípustnú transformáciu konkurzu začatého podľa § 107a ZoKR na konkurz vyhlásený z dôvodov podľa § 3 ZoKR, preto odvolací súd na výhrady odvolateľa neprihliadol.

36. Odvolací súd konštatuje, že nič na jeho právnom názore nemení ani dodatočne odvolaciemu súdu doručené podanie veriteľa zo dňa 12.01.2026, ku ktorému priložil ústavnú sťažnosť podanú zo strany veriteľa v obdobnej právnej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č.k. 43CoKR 36/2025, nakoľko samotné podanie ústavnej sťažnosti nemá vplyv na právne posúdenie veci v tomto konaní.

37. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

38. Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania nerozhodoval, vzhľadom na nesporný charakter konkurzného konania v tomto štádiu, v ktorom nestoja proti sebe dve sporové strany (rozhodnutie NS SR, č.k. 4Obdok 2/2024 zo dňa 20.02.2025).

39. Uznesenie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel' domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).